

บันทึกบทสอง

“จุดฝันแปรชีวิต”

“ยายรักแม่มาก

ยายจะใกล้ชิดแม่มากกว่าพ่อ เพราะพ่อดุขอบดี
ยาย และยายก็ซนมาก แม่ยายชอบทำขนมให้ลูกๆ
ทาน เช่น ขนมต้ม ข้าวต้มมัด มันต้ม กระจ่างสารท
เวลาทำกระจ่างสารท แม่จะทำเก็บใส่กระจ่าง ขวอน

คุณยายอาจารย์ ขณะอายุประมาณ ๕๔ ปี

ห้อยจากข้อหลังคาลงมา ยายหิวก็จะไปหยิบทาน”

“บางทีแม่จะเก็บเงินไว้ตามข้อใต้หลังคาบ้าน ใส่กระบอกไว้ ไม่มีใครเห็น บางทีก็ใส่ตุ้มผึ้งดินไว้”

“พ่อยายชอบกินเหล้าทุกวันๆ ละสิบสตางค์ พอตกเย็น ก็จะเดินไปหัวสะพาน ทำน้ำมีเจ็กพายเรือมาขายเหล้า ‘เหล้าเนื้อเหล้าเนื้อ’ พ่อยายก็จะซื้อ ๑ ถึง (๑ ถ้วยที่คนจีนใช้ตวงเหล้า) ยกเว้นช่วงเข้าพรรษาเท่านั้น ที่พ่อจะหยุดทานเหล้า”(๑๑ ก.ค. ๒๕๒๕)

“ปกติพ่อจะเป็นคนเงียบ ไม่พูดคำหยาบกับลูก ตอนนั้นยายอายุ ๑๑-๑๒ ขวบ วันนั้นพ่อกินเหล้าเมาแล้วก็นอนบนพื้มฟ้าตามประสาคนเมาบนแคร่ในคอกควายใต้ถุนบ้าน แม่รำคาญตำพ่อว่า ‘ไฉนกระจอก อาศัยรังเขาอยู่’ พ่อโมโหมาก เพราะพ่อเป็นคนจนกว่าแม่ แม่เป็นคนรวย พ่อจะรู้สึกเป็นปมด้อย

คำว่าไฉนกระจอกนี้ นกกระจอกเป็นนกที่ไม่ทำรังของตัวเอง ทำรังไม่เป็น จะอาศัยตามค่าคบไม้ หรือกระบอกไม้ไผ่ พ่อตะโกนว่า ‘ลูกทุกคนได้ยืมไข่ใหม่ แม่ตำพ่อ’ ยายรักแม่มาก ยายกลัวว่าแม่จะถูกพ่อตี ลูกทุกคนกลัวพ่อหมด ยายเลยตอบไปว่า ‘เปล่าหรือพ่อ แม่ไม่ได้ว่าพ่อ’ พ่อโกรธจัดมากพูดขึ้นว่า ‘ลูกทุกคน เอ็งว่าแม่ไม่ได้ตำพ่อให้มันหูหนวก ๕๐๐ ขาดิ’”

“ตั้งแต่นั้นมา ยายกลัวหูหนวกมาก ยายคิดมาตลอด คิดว่าจะมาขอโหลิพ่อตอนพ่อจะตาย เพราะคำของพ่อแม่เป็นคำศักดิ์สิทธิ์ พ่อแข่งครั้งนี้ ยายพูดอยู่เพียงคนเดียว”

“ก่อนพ่อจะตาย พ่อยายเป็นริดสีดวงทวาร เลือดออกมากตาย วันนั้นแม่ให้ช่วยประคองพ่อ แม่ป้อนข้าวให้พ่อ พ่อตาเหลือก ยายไม่รู้ว่าเป็นอะไร บอก ‘แม่ๆ พ่อเขาตาเหลือก’ แม่บอกว่า ‘มึงวางๆ’ แม่บอกให้

วางพ่อนอนลง ยายก็วาง ตอนนั้นยายไม่รู้
ว่าคนจะตายเป็นอย่างไร แล้วยายก็พายเรือ
ไปดูข้าวในทุ่งนาคนเดียว ตอนนั้นยายเป็น
คนดูแลข้าว หน้าน้ำเดือน ๑๑-๑๒ น้ำหลาก
ดูพระอาทิตย์ตก กลับมาถึงบ้าน พี่น้องอยู่
กันพร้อมหน้าทุกคน พอยายมาถึงทุกคนก็
ถามว่า 'เอ็งหายไปไหนมาๆ พ่อตายแล้ว
ใครๆ เขาขอขมาพ่อกันหมด ขาดเอ็งคนเดียว'
ยายเสียใจมากแทบซ็อค คิดอยู่ตลอดเวลาว่า
จะทำอย่างไรจึงจะอโหสิพ่อได้ มีฉะนั้นหุคง
หนวก ๕๐๐ ขาดิ"

“ หัวใจที่เด็ดเดี่ยว ”

“ปี ๒๔๗๐ พ่อติมีคนเขาพูดกันว่า
ที่วัดปากน้ำเขาสอนให้เห็นธรรมะ ถ้าถึง
ธรรมะ ไปนรกไปสวรรค์ได้ ไปพูดกับคนตาย
แล้วได้ ตั้งแต่นั้นยายตั้งใจแน่วแน่คิดหา

หนทางไปวัดปากน้ำให้ได้ ยายเตรียมตัว
เรื่อยมาตลอด ทำนาเตรียมทุกอย่างให้พร้อม
ไม่เป็นหนี้สินใคร หาข้าวให้เต็มยุ้ง มีที่ดิน
ทำนา มีบ้านพร้อม ให้ความร่วมมือทุกอย่าง
จัดงานทางบ้านจนเรียบร้อย”

รวมเวลาที่เตรียมตัวให้พร้อม ประมาณ
๗-๘ ปี (ตอนพ่อเสียชีวิตใหม่ๆ ที่บ้านยาย
ยากจนลงเป็นหนี้ พอยายโตขึ้น ขยันขันแข็ง
ทำนาได้ผลผลิตดีตลอด ใช้น้ำได้หมด ฐานะ
ทางบ้านดีขึ้น ยายมีนา ๒๐ ไร่ ยกให้พี่น้อง
ตอนหลังพระอ่อนท่านขายไปเมื่อปี พ.ศ.
๒๕๒๕ แล้วเก็บดอกธนาคร เอาดอกผลมา
ใช้ทำบุญบั้ง รักษาตัวบ้าง ถ้าท่านมรณภาพ
ท่านจะยกเงินนี้ มอบให้แก่วัดกลางบางแก้ว)

“ยายออกจากบ้านเมื่ออายุได้ ๒๖ ปี
กว่ายายจะมาถึงวัดปากน้ำ กว่าจะได้ธรรมะ
ไม่ใช่ได้มาง่ายๆ ยายยกสร้อยทองเส้นโตๆ
ยาวๆ เข็มขัด ทองรูปพรรณต่างๆ ที่เป็น
ของยาย รวมทั้งที่ดินส่วนที่เป็นของยายยก